

ZAKLJUČAK

Kompleksna analiza genetičke distance 15 lokalnih bosanskohercegovačkih populacija s obzirom na pet biohemijsko-fizioloških osobina (ABO sistem krvnih grupa, sekrecija ABH antigena, osjećanje ukusa feniltiokarbamida, viđenje crvenog i zelenog dijela spektra) pokazala je da u tom pogledu među njima postoji nizak stepen genetičke različitosti. Vrijednosti Wahlund-ove varijanse najmanju heterogenost pokazuju po osobini ABO sistem krvnih grupa i to u nizu poduzoraka Srba (0,0027), a najveća genetička heterogenost je zabilježena za osjećanje ukusa PTC (0,0440; poduzorci Muslimana). Minimalna genetička distanca u nizovima svih (pod)uzoraka nikada ne prelazi vrijednost od 0,0109, a maksimalna 0,0777. U ukupnom uzorku prosječna genetička distanca se kreće od 0,0081 — 0,0278. Maksimalna distanca svih populacija registrovana je uvijek sa uzorcima Velike Kladuše i Strgačine, i to su jedine populacije koje pokazuju veću genetičku osobenost, na šta ukazuje i »koeficijent genetičke specifičnosti« od $f_{os} = +1,3090$ (Velika Kladuša) i $f_{os} = +1,2092$ (Strgačina). Vrijednosti genetičke distance među nacijama i u njihovim relacijama sa sveukupnim uzorkom toliko su niske da se može konstatovati da na ovom nivou analize razlike nisu evidentirane.

Najvjerojatniji uzroci konstatovanog (niskog) stepena genetičke heterogenosti posmatranog skupa lokalnih (sub)populacija, mogli bi biti izolacioni efekti genetičkog drifta i visok stepen propagacijske izolacije.